

HARMINCHÁROM KŐ

Harminchárom kő a szívemben
nyugszom-e vagy csak lassúdok
harminchárom kő a szívemben
lendül az idő ma újra dob
harminchárom kő a szívemben
megint egy év hát lásd nem lettem
magamnál se rosszabb se jobb

csak nehezedtem nehezedtem
maholnap halálra öregszem
s lehet hogy még kamasz vagyok
elhiszem ami lehetetlen
s tanítom amit nem tudok

harminchárom kő a szívemben
csiszolnék belőlük csillagot.

NOSZTALGIA

Emlék-kenyérdarab
csak úgy
sóval és paprikával

s a palánk ahol korgó
alázattal nekünk tányérozott
reggeltől estig a napraforgó

kölyökkori akác bólogat
ehetően fehér virággal

emlék-kenyérdarab
só paprika szikkadó semmi

hol az a zöld barack
aminek nem volt ideje megérni

s jaj az a fiók-vadgalamb
kamaszcőrödből sehogyse bírtad
megetetni

HALADÉK

érezem amint
dárdahegy szívem elváltozik
békés kerek
puha cipóvá változik

halántékomból is a harkály
nagy surrogással kirepül

megkínzott kegyetlenül
de ma még nem öl meg a nyugtalanság

TÖPRENG A KÉS

Éj forgolódik a földön

töpreng a kés a parancsolaton
vajon
rábízott-e

hogy ne öljön

RÓZSAFÜZÉR

három imát mondanék
a levágott hajadért

három imát mondanék
tűnő karcsúságodért

három imát mondanék
lassuló járásodért

harminchármat
babaarcú hasadért